

er skiftet fra arbejdsløshedsdebatten over til flkehalsdebatten som grunddiskussion.

Jeg synes, det er dybt forstemmende, at regeringspartierne ikke er mere optaget af det. Jeg hørte på hr. Anders Samuelsen's tale med interesse. Jeg kan huske op til valgkampen i marts måned, dér var hovedudmeldingen bl.a. fra De Radikale, at nu skulle opsvinget komme dem til gode, det indtil nu var gået udenom. Hvad er så svaret i dag? Intet i forhold til denne her gruppe.

Det eneste, der nærmer sig et svar, er troen på, at man kan løse det her med beskæftigelsesmidler. At beskæftigelse er det eneste middel, der løser det her problem, har været gennemgående i alle taler fra regeringspartierne, fra Venstre og fra De Konservative, men er det nu så sikkert?

Jeg vil gerne kvittere for de resultater, der er opnået fra regeringens side, som jeg også har deltaget i, men det løser ikke det her problem. Tværtimod – og det er jo pointen i denne her debat – så påviser den undersøgelse, som Alsted Research ApS lavede, og som var kommenteret i Aktuelt, at velfærdsgoderne mellem rige og fattige er fordelt lige så skævt, som de var i midten af 1980'erne.

Eller sagt på en anden måde: De velstillede muligheder for at bruge penge har aldrig været bedre, men vi har en gruppe, der ikke når at komme med. Var det ikke interessant at få det belyst og analyseret i forhold til, hvem der har ret? Har statsministeren ret, når han siger, at det går ufattelig godt i det her land? Og det eneste, der generer, er, når SF rejser denne her type af ubehagelige debatter. Kunne de bare lade være med det, så fremskridtet stiltfærdigt kunne glide frem, så ville det gå rigtig godt.

Er det den tendens, der er rigtig? Eller er det den tendens, hvor man faktisk undersøger tingene og påviser, at fattigdommen er præcis, som den var i midten af 1980'erne?

Det er dog interessant at få det undersøgt, når der står to synspunkter over for hinanden, hvor det ene synspunkt oven i købet er belyst gennem en undersøgelse, mens det andet ikke er.

Der er meget, der tyder på, at fattigdomsbilletet ikke er ændret. Hvis man bruger det samme fattigdomsbegreb, som vi havde ved undersøgelserne i 1980'erne, så er der i dag lige så mange absolut fattige, som der var i 1980'erne.

Så jeg vil godt spørge regeringspartierne: Er det tilfredsstillende? Efter en af de længste høj-

konjunkturer, vi har haft, og efter en regeringsdannelse af partier, der bekender sig til lighedsidealet, er det så tilfredsstillende at konstatere, at vi ikke er nået længere i forhold til indkomstudligningen? Er det ambitionsniveauet? Er det succeskriteriet? Jeg vil bare sige: Det er det ikke for SF.

Så er der nogle, der siger: Jamen sådan en kommission skal jo arbejde i årevis. Hvem har sagt det? Der er vist ingen, der har antydnet, at det her skulle være et 10- eller 15-årigt arbejde. Jeg har i hvert fald ikke. Vi vil meget gerne lave et hurtigt kommissionsarbejde. Vi kunne f.eks. afslutte det i løbet af et år eller halvandet. Det deltager vi gerne i.

Hr. Jørn Pedersens indvending er, at vi ikke skal tage det her sådan i de store overordnede sammenhænge. Det bliver for besværligt. Vi skal tage det sådan styk for styk og se, hvad der så sker. Der var flere ordførere, der var inde på det samme.

Er vi nu sikre på, at metoden er anvendelig, altså den, der hedder styk for styk? Er det sikkert, at vi ikke nogle gange er nødt til at lave nogle mere sammenhængende overvejelser? Jeg synes meget, at de sidste års socialpolitik, også de gode sider af den, har været karakteriseret netop ved styk for styk og meget lidt ved de lange, sammenhængende overvejelser. Og jeg tror, at man taber, hvis man ikke giver sig tid til at lave de lange sammenhængende overvejelser.

Jeg har kommenteret Venstre, og det er så anden gang, vi prøver Venstre af på synspunktet med den lille mand, og heller ikke i dag bestod man lakmusprøven i Venstre.

Til hr. Kirkegaard: Jeg synes ikke, der var noget svar. Jeg fik heller ikke svar under de korte bemærkninger på spørgsmålet om, hvad De Konservatives finanslovforslag indeholder af ændringer, der kommer småindkomstgrupperne til gode. Det er muligt, jeg har overset dem, man skal jo læse mange forskellige udspil til finansloven, men jeg har ikke set dem antydnet. Jeg vil godt have hr. Kirkegaard til at påpege, hvor det lige præcis er, at De Konservatives forslag gør livet lettere for mennesker, der er på en lav indkomst.

Jeg synes, fru Yvonne Herløv Andersen holdt en klog tale med en forkert konklusion.

Hr. Samuelsen var inde på, at vi er med til at dæmme op for polarisering i det her samfund. Jeg vil godt spørge, hvad hr. Anders Samuelsen bygger det på. Når man undersøger påstanden,